

ראש השנה דף כ"ט

עניין: מכוונים את ליבם לאביהם שבשמים

גמ' ברכות ד :

נימא " הלל הגדול דכתיב ביה " נותן לחם לכל בשר אלא משום דאית ביה תרתי אמר רבי יוחנן מפני מה לא נאמר
 נו"ן באשרי * מפני שיש בה מפלתן של שונאי ישראל דכתיב " נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל במערבא מתרצי
 לה הכי נפלה ולא תוסיף לנפול עוד קום בתולת ישראל אמר רב נחמן בר יצחק אפילו הכי (6) חזר דוד וסמכן ברוח
 הקדש שנא' " סומך ה' לכל הנופלים: א"ר אלעזר בר אבינא גדול מה שנאמר במיכאל יותר ממה שנאמר בנבריאל

חתם סופר במדבר עמ' קעב

ואיחא צברכות ד' ע"צ מפני מה לא נאמר נו"ן
 באשרי מפני שיש בה מפלתן של שונאי ישראל אפי"ה
 חזר דוד וסמכן צרה"ק סומך ה' לכל הנופלים חוקף
 לכל הכפופים, וכו' ויש רמז על שני כנוניין-י כפופים

ונעשה מן השני נוניין נחשים כה"ל, ולכן אמר ה'
 למשה עשה לך נחש ושים אותו על נים ר"ל ה' ה'
 דהיינו שישמך הנו"ן לאוח סמ"ך כנאמר סומך ה'
 לכל הנופלים חוקף לכל הכפופים שא"ס יש לאוח
 נו"ן סמיכה צ"ס בקדוש אזוי מהפוך לנחש בקדוש
 משיח בן דוד וצ"ל צ"ל. וזה שדרשו רבותינו צ"ס
 ר"ה וכי נחש ממיח ונחש ממיח אלא בזמן שישראל
 מסתכלין כלפי מעלה ומשתדדין לנס לאביהם שבשמים
 ואז יש להם אחיזה בשמו בקדוש לכן אין הנחש יכול
 להמיחם.

רבי צדוק הכהן רסיסי לילה אות לו
 [ח] וזהו מה שמתעורר באדם בהניח וגו',
 כשעוסק בהשתדלות צריך לדעת שגם זה הכח
 מהש"י, זהו מחיית עמלק דאין השם שלם כל
 זמן שהוא קיים, דהיינו שתי אותיות אחרונות
 המורות על דבר זה, שכל כח אדם בכח ובפועל
 גם כן הכל מהש"י כמו שכתבתי במקום
 אחר.¹⁴² וכן שלימות הכסא היינו ההשגחה
 בתחתונים. וניצוחו היה כאשר ירים משה ידו
 דהיינו השתדלות המיוחס לידיים, ואמרו ז"ל
 (ר"ה כט, א) וכי ידיו כו', " דבהשתדלות אין
 ניצוח לו שאומר שגם הוא משתדל, רק
 כשמכוין לבו כו', שעוסק בהשתדלות ומייחד
 השתדלותו להש"י. וזהו בשעת מלחמה,

בני יששכר מאמרי חדש חשוון מאמר א'
 (1) בגמרא [ברכות ד:] מפני מה לא נאמרה נ'
 באשרי מפני שיש בה מפלתן של
 שונאי ישראל שנאמר נפלה ולא וכו' ואפילו
 הכי חזר דוד וסמכה ברוח הקודש שנאמר
 סומך י"י לכל הנופלים [תהלים קמה יד] ע"כ,

ובנותיכם [יואל ג א], על כן נקראים הנפלאות
 נ"ס, כי חדש כסלו נברא באות ס' כמו"ש
 בספר יצירה [שם] המליך אות ס' בשינה וכו'
 וצר בהם קשת בעולם וכסלו בשנה וכו', והנה
 מרחשוון הנוצר באות נ' כנ"ל בו התחילה
 הנפילה בעוה"ה והיתה המרידה במלכות בית
 דוד ויעש ירבעם את החג בחדש השמיני
 החדש אשר בדא מלב"ו [מ"א יב לג] (כו"ל
 כנ"ל) ואמרו אין לנו חלק בדוד ראה ביתך דוד
 [שם יב טז], הנה בעוה"ר בחדש הזה התחילה
 הסיבה לנפילת אות נ', וסיבה לדורות
 אחרונים להפסקת הנבואה, אבל הש"י ברוב
 רחמיו נתן במתנה בחדש כסלו אות ס' הארה
 מן אור הגנוז שעכ"פ לא תפסיק רוח הקדש
 כל ימי עניינו ומרודינו, על כן נקרא הנפלאות
 נ"ס, אות הס' סומכת לנפילת אות נ', על כן
 נס דחנוכה לא ניתן לכתוב בדברי נבואה רק

